

[Lone Dybkjær.]

redegørelse nok ikke behandler særlig grunddigt.

Yderligere må man kigge på forskning inden for f. eks. boligsektoren og herunder nulenergi-huse, varmepumper, hensigtsmæssigt materialevalg osv.

Hvis man kan få nedsat energiforbruget og dæmpet væksten, vil det naturligvis virke tilbage på prognoserne på investeringsområdet, på valutaforbruget, på spørgsmålet, om vi skal have A-værker eller ikke. Men selv med et dæmpet energiforbrug er det danske samfund imidlertid helt afhængigt af tilførsel af energi udefra, og spørgsmålet om forsyning er derfor helt centralt. Det uran, vi har i Grønland, vil nok kun spille en mindre rolle i denne sammenhæng.

Denne afhængighed kan gøres mindre kritisk ved, at vi dæmper forbruget og væksten, sådan som det har været omtalt, at vi satser på flere forskellige energikilder, og her er det klart, at vi må frigøre os fra vores absolutte afhængighed af olie og i højere grad undersøge mulighederne for kul, naturgas og muligvis også uran. Vi må have omstillelige kraftværker; det vil være ønskeligt, at man bevarer muligheden for at kunne anvende såvel kul- som oliefyrede kraftværker. Vi må kigge på spørgsmålet om beredskabslagre og på, hvilke leverandører, hvilke lande, vi skal købe vores olie af.

Yderligere må det for Danmark være væsentligt at satse på det internationale samarbejde. Netop et lille land som Danmark må være stærkt interesseret i dette, og af særlig interesse bør man naturligvis nævne EF og Norden. Her må man beklage, at det ikke er lykkedes at komme særlig langt i spørgsmålet om energidrøftelserne i EF, og Danmark må her søge at yde en så god indsats som mulig.

Af særlig interesse synes den nordiske relation at være i forbindelse med de norske fund af olie og naturgas. Det er rigtigt, som der står i den energipolitiske redegørelse, at Danmark næppe kan tænkes at få en fortrinsstilling med hensyn til pris, men muligvis med hensyn til levering, og denne mulighed bør nøje undersøges.

Hvis vi får en øgelse af energiforbruget, således som det er forudsat i den energipolitiske redegørelse, vil det være kolossalt bela-

stende for miljøet, uanset hvilken energiform man anvender. Også af miljømæssige grunde er det derfor ønskeligt, at der sker en dæmpning i væksten.

På miljøområdet er det væsentligste energipolitiske spørgsmål i den debat, der foregår i befolkningen, spørgsmålet om for og imod atomkraftværker. Og her må man gøre sig klart, således som også handelsministeren nævnte det i sin redegørelse i går, at beslutningsgrundlaget for vor stillingtagen til A-kraftværker eller ikke endnu synes at være utilstrækkeligt. Det præger naturligvis både diskussionen her i folketinget i dag og den diskussion, der foregår rundt omkring i landet.

Allerede på nuværende tidspunkt kan man imidlertid sige, at der er stor forskel på de miljømæssige konsekvenser, det har, om man bygger konventionelle kraftværker, der altså bruger kul eller olie, eller om man bygger atomkraftværker.

Meget groft kan man sige, at de konventionelle værker giver konventionel forurening, dvs. en forurening man kender. Den kan være ubehagelig, og man kender ikke kort- og langtidsvirkningerne særlig godt, men man ved, at man med passende økonomiske foranstaltninger kan reducere forureningsproblemet ganske betragteligt.

Anderledes stiller det sig med atomkraftværker, hvor der rejser sig en række miljømæssige problemer af langsigtet karakter, som vi hidtil ikke her i landet har været stillet over for, og jeg skal navnlig fremdrage tre punkter, som forekommer mig særlig væsentlige.

For det første er der affaldsproblemet, og det drejer sig om opbevaring af såvel lavaktivt som højradioaktivt affald i en længere periode. Det må her være nødvendigt at kræve en plan for opbevaring af affald på dansk jord, dersom det skal blive nødvendigt, at vi har det her i landet. Vi kan ikke basere os på at kunne placere alt vort affald i udlandet.

For det andet må vi have en plan for transport af uran og brændselselementer.

For det tredje er der spørgsmålet om plutoniumspredning. Det er rigtigt, at en udbredt anvendelse af A-kraftværker også i andre lande gør, at der automatisk sker en stor spredning af plutonium, og det må der-